

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΠΑΡΑ ΤΩ, ΑΡΕΙΩ, ΠΑΓΩ,
ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ

Βαθμός Ασφαλείας :

Βαθμός Προτεραιότητας :

Αριθ. Πρωτ. Γνωμ. 6

Εις Αθήναις τῆ 1^η *Απριλίου* 1975

Π ρ ο ς

Τό Υπουργεῖον Δικαιοσύνης

Ε ν τ α ὺ θ α

Ἐπί τοῦ τεθέντος ἡμῖν ἐρωτήματος
διά τοῦ ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 121653/1974 ἐγγρ⁴-
φου ἡμῶν, ἡ γνώμη ἡμῶν εἶναι ἡ ἑξῆς.

Διά τοῦ ἀ.ν. ἀπό 19/20-11-1935
"περί Γαμείου Παρακαταθηκῶν καί Δανεί-
ων", ὠρίσθησαν ὑπέρ αὐτοῦ αἱ ἐν τῷ ἄρ-
θρῳ 4ῳ τούτου μνημονευόμεναι ἀπαλλα-
γαί ἀπό δικαιωμάτων ὑπέρ τοῦ Δημοσίου
κλπ. Ἐξ ἄλλου, διά τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ν.
2832/1922 "περί δικαιωμάτων τῶν ὑποθη-
κοφυλάκων", καθωρίσθησαν τά δικαιώματα
τῶν ἀμειβόμενων τοιούτων δι' ἐγγραφήν κατα-
σχέσεως κλπ, διά δέ τοῦ ἄρθρου 4ου, ὠ-
ρίσθη, ὅτι οἱ ἔμμισθοι ὑποθηκοφύλακες
"εἰσπρίπτουσι παρά τῶν αἰτούντων, τά
αὐτά ὡς ἄνω δικαιώματα, περιερχόμενα
ὅμως εἰς τό Δημόσιον" (πρβλ. συναφῶς
καί τό ἄρθρον 13 τοῦ ν.δ. ἀπό 15-10-
1923). Ἀκολούθως ὠρίσθη, διά μέν τοῦ
ἄρθρου 53 παρ. β' τοῦ κανονιστικοῦ δια-
τάγματος τῆς 19/23 Ἰουλίου 1941 "περί
κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν

διατάξεων τῶν ἀ.ν. 434/1937, 1933/1939, 2182/1940, 2532/1940, περί
ὀργανισμοῦ τῶν ὑποθηκοφυλακείων τοῦ Κράτους", ὡς αὐταὶ ἐτροπο-
ποιήθησαν ὑπὸ τοῦ ἀ.ν. 305/1945 καὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 44810/1948 καὶ
42856/1952 ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν,
ὅτι οἱ ἀμίσθοι ὑποθηκοφύλακες, λαμβάνουν διὰ τὰς ἀνωτέρω πράξεις,
ὡς δικαιώματα ὑπὲρ ἑαυτῶν, τὰ αὐτῶν προσδιοριζόμενα ποσά, ὅταν
ὅμως αἱ σχετικαὶ ἐγγραφαὶ κατασχέσεων κλπ. ἀφορῶσιν ἀντικείμενα
ἀξίας ἀνωτέρας τῶν 5000 δραχμῶν, λαμβάνουσι πέντε ἐπὶ τοῖς χι-
λίοις (5%), ἐξ ὧν 3^ο/100, ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ 2^ο/100, ὑπὲρ ἑαυ-
τῶν, διὰ δὲ τοῦ ἀρθροῦ 57 παρ. 1, ὅτι "ἐν τοῖς ἐμίσθοις ὑποθηκο-
φυλακείοις, ἀνεξαρτήτως τῶν νομίμων τελῶν χαρτοσήμου, εἰσπραττον-
ται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου..... δικαιώματα ὡς ἐξῆς α) διὰ πᾶσαν ἐγ-
γραφὴν..... κατασχέσεως..... καὶ ἐπὶ ἀξίας ἀνωτέρας τῶν πέντε
χιλιάδων (5000), πέντε ἐπὶ τοῖς χιλίοις (5^ο/100). Τέλος, κατὰ τὸ
ἀρθρον 58 παρ. 1 "τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 57 δικαιωμάτων, ὡς καὶ τῶν
κατὰ τὸ ἀρθρον 53 παρ. 1β', 54 παρ. 2 ἐν τοῖς ἀμίσθοις εἰσπραττο-
μένων ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου δικαιωμάτων, μὴ θεωρουμένων ὡς τελῶν χαρ-
τοσήμου, οὐδεὶς ἄλλος, πλὴν τοῦ Δημοσίου, ἀπαλλάσσεται". Ἐν ὄψει
τῆς τοιαύτης σαφοῦς καὶ ἀδιαστίκτου διατυπώσεως τῆς προδιαλη-
φθείσης νεωτέρας (ἐν σχέσει πρὸς τὸν ἀνωτέρω μνημονευόμενον ἀ.
ν. ἀπὸ 19/20-11-1935) διατάξεως (τοῦ ἀρθροῦ 58, ἐν συνδυασμῷ πρὸς
τὸ ἀρθρον 60 ἐν τέλει), συνάγεται, ὅτι τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν
καὶ Δανείων, δὲν ἀπαλλάσσεται τῆς καταβολῆς τῶν ὑπὲρ τοῦ Δημο-
σίου προβλεπομένων, ὡς ἄνω, δικαιωμάτων δι' ἐγγραφὴν κατασχέσεως
ὑπὲρ αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ ὑποθηκοφύλακος διὰ τῆς παράσης ἐπαναφέρομεν
καὶ τὰ συνημμένα εἰς τὸ ἀνωτέρω ἔγγραφον Ὑμῶν.-

Μετά τιμῆς

Ὁ Ἀντεισαγγελεὺς

Δημ. Κυριάκης